

Els claustres de Sant Cugat (esquerra) i Girona, sortits del mateix taller.

Girona i Sant Cugat, dos claustres agermanats

Entorn dels claustres romànics de la catedral de Girona i del monestir de Sant Cugat, obra del mateix autor, s'han agermanat les associacions d'Amics de la UNESCO de les dues ciutats.

El dia 18 de desembre passat es van iniciar al monestir de Sant Cugat els actes d'agermanament de les associacions Amics de la UNESCO de Girona i de Valldoreix-Sant Cugat, entorn dels claustres de la catedral de Girona i del monestir de Sant Cugat. Es tractava d'iniciar el projecte comú de fer conèixer als ciutadans d'ambdues poblacions que els dos claustres van ser obra del mateix taller, amb la signatura d'Arnau Cadell.

El dissabte 18 de febrer va tenir lloc, a la capella de la Mare de Déu de l'Esperança de la catedral de Girona, l'acte de presentació d'aquest pro-

jecte a la ciutadania gironina. Va presidir l'acte el bisbe de Girona, Carles Soler, i hi participaren Mn. Gabriel Roura, en representació del capítol de la catedral, Agustí Colominas, director d'UNESCOCAT, i Llorenç Batchellí i Dolors Reig, presidents d'Amics de la UNESCO de Valldoreix-Sant Cugat i de Girona, respectivament, que van glossar l'esdeveniment des dels vessants de la fe, patrimonial, cultural i ciutadà.

Després dels parlaments, l'historiador Marc Sureda va oferir als assistents una molt ben documentada visita guiada al claustre, i analitzà amb

deteniment alguns dels capitells més significatius i els confrontà amb els homòlegs de Sant Cugat.

Com a cloenda hi hagué una càlida intervenció musical del grup Música Antiga de Girona (Albert Bosch, Abigaïl

Prat, Clara Valero i Aleix Tarrés), que van interpretar unes peces de música barroca de la capella de la catedral de Girona, en perfecta sintonia amb l'acte i l'espai recollit i esplèndid, malgrat el fred hivernal que hi dominava.

El projecte continuarà en els propers mesos amb diverses conferències de presentació i aprofundiment entorn dels dos claustres i els dos edificis on estan situats: monestir i catedral, així com una exposició de fotografies de capitells dels dos claustres.

Pep Radresa

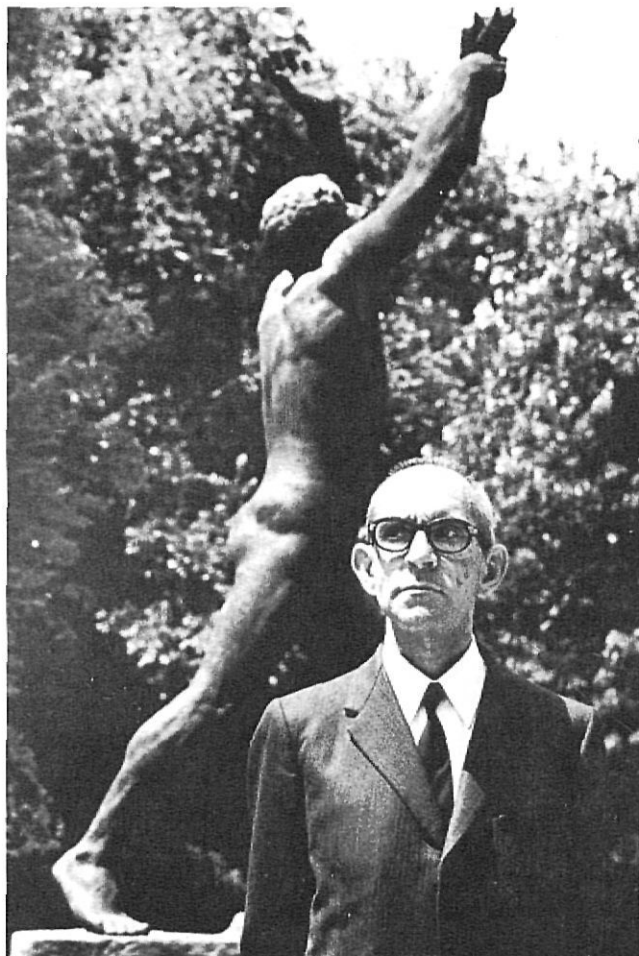
La «Casa de la paraula»: de la raó a la prudència

S'ha presentat a Santa Coloma de Farners una proposta cultural que no pot fer altra cosa que engrescar-nos d'entrada: la «Casa de la paraula». Es tracta d'un projecte de rehabilitació de l'edifici històric de Can Gironès que l'ha de convertir en un equipament museogràfic per a exposicions i activitats culturals. Totes gravitades a l'entorn de la paraula, en el sentit més ampli del terme.

La paraula. El *lógos*. Isòcrates, un dels seus grans apòlogues, diu en el discurs *A Nicòles que és aquest do* el que ajuda a fer l'ésser humà un home. La resta de regals no el diferencien de les bèsties. La paraula, segons Isòcrates, és l'expressió de la voluntat que l'ànima. És, doncs, el

seu discurs, la seva raó, la seva capacitat de judici.

En aquesta cursa una mica eixelebrada en què han caigut tots els ajuntaments per dotar-se d'un museu (que no tinguin cap fons notable sembla que no és un problema), el de Santa Coloma de Farners ha apostat per dur la

El colomenc Salvador Espriu, hoste indiscutible de la «Casa de la paraula».

voluntat al límit de la complicació: un equipament amb un circuit d'ofertes formatives i de lleure a l'entorn d'un concepte tan eteri i tan inabastable, i per això tan màgic, com és la paraula. Girant sempre sobre aquest eix, proposa una ordenació i musealització del seu patrimoni pictòric, amb especial referència a una futura col·lecció de l'artista colomenc Beulas. També pretén explicar els personatges més emblemàtics que han nascut a la ciutat; consolidar la relació de la poesia de Joan Vinyoli amb Santa Coloma; promoure el valor del diàleg i, per esmentar una més de les moltes idees proposades, reflexionar sobre les llen-

gües que avui parla la comunitat colomenca.

L'Ajuntament parla molt de fer un museu i tard o d'hora sabrem quina és la relació, per exemple, entre una col·lecció d'art i la paraula (el llenguatge pictòric, potser?) Mentrestant, no podem fer res més que recordar novament Isòcrates quan diu que la capacitat de judici permessa per aquest do ha d'aconseguir arribar a l'adopció de la decisió encertada. Des d'aquest punt de vista, la paraula no és tan sols l'instrument de la retòrica, sinó també l'expressió de la prudència. Caldrà, doncs, que l'Ajuntament de Santa Coloma ho tingui en compte. La idea és molt bona i engrescadora —com

no podria ser-ho?— però una cosa és la museologia —és a dir, el discurs de la idea que es vol musealitzar— i una altra la museografia —l'escriptura en tres dimensions d'aquest discurs—. El paper ho aguanta tot, també els projectes escrits. Pretendre un museu sense peces és una voluntat possible si allargassem generosament el *lógos* «museu». Però que recordin els responsables del projecte que els recursos de substitució de la peça —audiovisuals, interactius, *gadgets*, monitors edu-

catius, i tants *et cetera* com es vulguin— són cars, molt cars, i amb data de caducitat. Una «Casa de la paraula»? Endavant amb la idea, endavant amb la seva reflexió lògica. Però no ens oblidem de com tenim ara mateix la biblioteca, i el teatre i el cinema...

Isòcrates acaba equiparant el *lógos* amb un déu. I vegin si no és això, el que li cal a aquesta aventura tan arriscada: que els déus li siguin propicis.

Ramon Sargatal

150è aniversari del Casino Menestral Figuerenc

El gener de 1856, un grup de figuerencs fundava el Casino Menestral amb la finalitat de promoure activitats relacionades amb la cultura i el lleure i fomentar la fraternitat entre els seus associats, objectius paral·lels als de les societats de caire cultural i lúdic arrelades a Europa i constituïdes per les classes mitjanes i menestrals.

El diumenge 19 de febrer de 2006 es va celebrar al Teatre Municipal El Jardí de Figueres l'inici de la commemoració del 150è aniversari de l'entitat. L'acte va ser presentat pel periodista figuerenc Josep Puigbert. Prop d'un miler de persones omplien el teatre, prova evident de l'interès que a l'Empordà suscita el Casino i de la vitalitat de l'entitat, reflectida dia a dia en l'activitat que duen a

terme les seves onze seccions, tres de les quals, l'orquestra Versatile, dirigida per Santi Escura, el grup de teatre La Funcional i el Taller de Teatre, van transmetre l'esperit de la festa al públic de totes les edats aplegat a El Jardí. A partir d'un guió teatral de Josep Valls, escrit per a l'ocasió, els actors de La Funcional, dirigits per Josep M. Cortada, Salvador Torres i Helena Cusí, van donar